

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 150

din 20.12.2007

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.A. din localitatea
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului sub nr.din 31.10.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului prin adresa nr.din 31.10.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 31.10.2007, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.A.**, având domiciliul fiscal în localitatea, str.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 02.10.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.A. prin contestația formulată solicită suspendarea achitării sumei de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator.

Contestatoarea susține că suma de lei reprezintă debit provenit ca urmare a anulării Convenției nr.din 06.03.2003, act ce a fost contestat și face obiectul Dosarului nr./2007 și a Încheierii din 26.09.2007 (Dosar nr./2007) prin care s-a dispus suspendarea executării silite a titlurilor executorii prevăzute în Somația nr., titlul executoriu nr./29.08.2007.

Societatea susține că solicitarea este legitimă deodată ce executarea silită prin impunerea compensării unor sume a căror titluri executorii sunt suspendate, iar DGFP a județului procedează la o nouă executare silită prin impunerea compensării unor sume a căror titluri executorii sunt suspendate.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 02.10.2007, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului au stabilit că S.C.S.A. datorează pentru perioada 18.09.2007 – 26.09.2007 majorări de întârziere în sumă de lei, pentru contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de lei, stabilită prin Declarația nr. din 09.09.2005.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, reprezentând majorări se întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, în sumă de lei, stabilită prin Declarația nr. din 09.09.2005, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă contestatoarea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate, în condițiile în care pentru debitul care le-a generat s-a dispus suspendarea executării silite.

În fapt, organele fiscale au stabilit că S.C.S.A. datorează pentru perioada 18.09.2007 – 26.09.2007 majorări de întârziere în sumă de lei pentru contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de lei, stabilită prin Declarația nr. din 09.09.2005.

Societatea susține că nu datorează majorările stabilite de organele de control pe motiv că suma respectivă provine ca urmare a anulării Convenției nr.din 06.03.2003, act ce a fost contestat și face obiectul Dosarului nr./2007 și a Încheierii din 26.09.2007 (Dosar nr./2007) prin care s-a dispus suspendarea executării silite a titlurilor executorii prevăzute în Somația nr.

În drept, pentru perioada verificată, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(2) Nu se datorează majorări de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează majorări de întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează majorări de întârziere după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, majorările de întârziere se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, majorările de întârziere sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit art. 176.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează până la data stingerii acestora inclusiv.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că obligația fiscală ce a generat majorările de întârziere, reprezentând

contribuție de asigurări sociale datorate de angajator, în sumă de lei, nu a fost achitată de societatea contestatoare.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, societatea nu a fost scutită la plata contribuției de asigurări sociale în sumă de lei.

Totodată, organele fiscale au emis Somația de plată și Titlu executoriu nr. din 29.08.2007, în vederea recuperării contribuției de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de lei, care a generat accesoriile stabilite prin decizia contestată.

Faptul că societatea a contestat în instanță măsura anulării de către organele fiscale a Convenției nr.din 06.03.2003, ce face obiectul Dosarului nr./2007, și că prin Încheierea din 26.09.2007 instanța a dispus suspendarea provizorie a executării debitului care a generat majorările până la soluționarea contestației la executare, pentru care s-a emis Somația nr. și Titlul executoriu nr./29.08.2007, nu duc la suspendarea sau întreruperea calculului majorărilor de întârziere.

În situația în care executarea silită se suspendă, majorările de întârziere pentru creanțele fiscale a căror executare silită este suspendată se datorează și se calculează în continuare, până la data stingerii obligației fiscale, potrivit articolelor 119 – 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Suspendarea executării debitului principal nu oprește calculul accesoriilor atât timp cât obligația respectivă nu este achitată, majorările de întârziere curgând în continuare până la data stingerii creanțelor principale, care le-a generat.

Față de cele prezentate mai sus, urmează a se respinge contestația formulată pentru majorările de întârziere în sumă de lei, ca neîntemeiată.

2. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumei de lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 02.10.2007, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată **S.C.S.A.** a solicitat suspendarea achitării sumei de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator.

În drept, sunt incidente prevederile art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 02.10.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, acesta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 119, 120 și art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a prevederilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- **Respingerea** contestației formulată de **S.C.S.A.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 02.10.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de **lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajat, **ca neîntemeiată.**

- **Constatarea** necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 02.10.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de **lei**, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

ACCESORII : aferente unor debite neachitate în termen;

- art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

PROCEDURĂ: suspendarea soluționării cauzei

- art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată